

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121322324
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6121322324.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Jaroslava Mikulaja, v právnej veci žalobcu: Y. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX R. R., F. XX, proti žalovaným: 1/ D.. Q. X., rodená L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX R. R., C. XX, zastúpená Advokátska kancelária GEREG & MESSINGEROVÁ, s.r.o., so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Horná Strieborná 4, IČO: 47 253 011, 2/ G.. C. L. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX R. - E. G., G. XXXX/X, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica číslo konania 16C/25/2021-29 zo dňa 02.06.2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/25/2021-29 zo dňa 02.06.2021 vo výrokoch I. a III. m e n í tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

II. Uznesenie okresného súdu vo výroku IV. m e n í tak, že žalovanej 1/ náhradu trov prvoinštančného konania n e p r i z n á v a .

III. Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanej 1/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Banská Bystrica (ďalej „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) sčasti vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a vo výrokoch uznesenia vyslovil:

„I. Súd u k l a d á žalovanej 1/ povinnosť umožniť žalobcovi užívanie nehnuteľnosti, spočívajúce v umožnení vstupu do domu cez pozemky vo vlastníctve žalovanej 1/, odovzdaniu kľúčov od domu a vstupnej brány, riadne užívanie jednej obytnej miestnosti umiestnenej na prízemí domu s oknami smerujúcimi na juh a užívanie kuchyne a príslušenstva domu - rozostavanej stavby postavenej na parcele C-KN č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie a pozemkov parc. č. C-KN XXX/X o výmere 178 m², druh pozemku orná pôda, parc. č. C-KN XXX/X o výmere 181 m², druh pozemku orná pôda a parc. č. C-KN XXX/X o výmere 129 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie v okrese Banská Bystrica, v obci Banská Bystrica, kat. územie Kremnička, zapísaný na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálny odbor, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovanej 1/ na účel bývania, vrátane pozemkov zapísaných na LV č. XXXX ako parc. C-KN č. XXX/X orná pôda o výmere 642 m², parc. C-KN č. XXX/XX ostatná plocha o výmere 105 m² a parc. C-KN č. XXX/XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 126 m².

II. Súd vo zvyšnej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

III. Súd p o u č u j e žalovanú 1/, že môže ako žalobca podať voči žalobcovi ako žalovanému žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

IV. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanej 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, ktoré je povinná zaplatiť v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o ich výške. „

1.1. V odôvodnení uznesenia okresný súd konštatoval, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, aby súd uložil žalovanej 1/ povinnosť, aby umožnila žalobcovi užívanie domu, spočívajúcu v umožnení vstupu do domu cez pozemky vo vlastníctve žalovanej 1/, odovzdaní kľúčov od domu a vstupnej brány, riadne užívanie jednej obytnej miestnosti umiestnenej na prízemí domu s oknami smerujúcimi na juh a užívanie kuchyne a príslušenstva domu, t. j. WC, kúpeľne, šatníky, odkladacie priestory, chodby a podesty v dome umiestneného na parcele KN-C XXX/X kat. úz. Kremnička, vedenom ako rozostavaná stavba, v tomto čase ešte neskolaudovaná a umožnila žalobcovi riadne užívať hnuiteľné veci, ktoré sú v jeho vlastníctve. Tiež navrhol, aby žalovanému 2/ súd uložil neodkladným opatrením zákaz nakladať, užívať hnuiteľný majetok, osobné veci žalobcu a všetkých vecí vo vlastníctve žalobcu. Návrh zdôvodnil tým, že so žalovanou 1/ dňa 18. 06. 2005 uzavrel manželstvo. Od roku 2009 spoločne so synom K. X. užívajú dom, ktorý je vo vlastníctve žalobcu a je umiestnený na parcele KN-C XXX/X, ktorá je vo výlučnom vlastníctve žalovanej 1/. Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/44/2008 - 17 bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Následne žalobca so žalovanou uzavreli dohodu o vyporiadaní BSM spolu s jej dodatkom. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 09.07.2020 bol vzatý do väzby. V novembri 2020 žalovaná 1/ nasťahovala do domácnosti žalobcu a žalovanej 1/ tretiu osobu - žalovaného 2/, ktorý je novým priateľom žalovanej 1/. Dňa 29.03.2021 bol žalobca prepustený z väzby a žalovaná 1/ mu bráni v užívaní spoločnej domácnosti. Právo bývania žalobca odvodzuje od existujúceho rodinnoprávneho vzťahu, kde obsah tohto vzťahu je tvorený povinnosťou manželov žiť spolu a vzájomnou vyživovacou povinnosťou manželov. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že ako nevlastník má právo bývať so svojou manželkou v dome a žalovaná 1/ má povinnosť mu toto bývanie umožniť. Žalobca poukazuje na to, že žalovaná 1/ aj so žalovaným 2/ mu bránia v užívaní hnuiteľných vecí, ktoré sú v jeho výlučnom vlastníctve, preto na žalovaného 2/ podal trestné oznámenie.

1.2. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia právne posúdil podľa ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 prvej vety zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „CSP“), v spojení s ustanoveniami § 18 a § 19 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Zákon o rodine“). Následne súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotil ako sčasti dôvodný a konštatoval, že žalobca a žalovaná 1/ sú momentálne v manželskom zväzku, pričom žalovaná 1/ si do domu žalobcu nasťahovala tretiu osobu - žalovaného 2/ od novembra 2020. Žalobca sa v čase nasťahovania tretej osoby nachádzal vo väzbe, z ktorej bol prepustený v marci 2021. Od marca 2021 žalovaná 1/ bráni žalobcovi v užívaní spoločnej domácnosti, ako aj v užívaní hnuiteľných vecí žalobcu nachádzajúcich sa v predmetnej nehnuteľnosti. Okresný súd s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26 Cdo 1544/2005 zo dňa 7. júna 2006 zdôraznil, že z uvedeného rozsudku, ako aj z ustanovení § 18 a § 19 Zákona o rodine vyplýva, že za trvania manželstva sú povinní manželia spolu žiť v jednej domácnosti a starať sa podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom. Žalobca podľa názoru súdu prvej inštancie dostatočným spôsobom osvedčil svoj naliehavý právny záujem, ktorý vyplýva z existencie manželského zväzku - žiť v jednej domácnosti s manželkou (žalovanou 1/) a spoločným synom, v záujme zachovania manželského zväzku a povinností vyplývajúcich z tohto zväzku, ako aj spoločnej výchovy syna. Súd mal za to, že rozhodnutím o povolení užívať predmetnú nehnuteľnosť nie je potrebné upravovať nakladanie s hnuiteľnými vecami, ktoré označil žalobca vo svojom návrhu, pretože ide najmä o používanie spotrebičov, zariadenia domácnosti a elektronických nástrojov na údržbu domu a záhrady. Pokiaľ ide o bežný chod domácnosti, niektoré hnuiteľné veci slúžia na potrebu štandardného chodu domácnosti (spotrebiče, kávovar, rúra na pečenie, mraznička...), zariadenie domu (zrkadlá, šatník, stolíky pod zrkadlá...), bezpečnostné prvky domu (zábradlie interier, zábradlie exteriér...), ku ktorých prístupu a užívaní nemôže žalobca brániť žalovanej 1/. Žalobca hnuiteľné veci, ktoré nie sú určené pre každodennú spotrebu celej domácnosti (nástroje na údržbu domu a záhrady, športová výbava žalobcu, zbrane s príslušenstvom...), si vie uzamknúť alebo uschovať tak, aby k nim nemali tretie osoby prístup. V tomto rozsahu preto súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

1.3. V závere odôvodnenia uznesenia súd prvej inštancie konštatoval, že nariadením tohto neodkladného opatrenia sa dosiahne trvalá úprava pomerov medzi stranami, preto žalobcovi neuložil povinnosť podať žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP). V zmysle § 337 ods. 1 a 2 CSP poučil žalovanú 1/ o tom, že môže podať proti žalobcovi na navrátenie do pôvodného stavu alebo na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Možnosť žalovanej 1/ domáhať sa zrušenia neodkladného opatrenia v prípade, že odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené, vyplývajúce z § 334 CSP, jej rovnako ostáva zachovaná.

1.4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a v rozpore s vlastným výrokom IV. uznesenia a aj zmätočne potom konštatoval : „Pretože žalobca mal len čiastočný úspech vo veci, súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi voči žalovanej 1/ v rozsahu 100 %.“ Odvolací súd konštatuje, že vo výroku IV. súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanej 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná 1/. Odvolateľka uviedla, že sa nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu prvej inštancie najmä z dôvodu, že nútenie ju bývať so žalobcom v rámci jednej nehnuteľnosti je v rozpore s jej základnými ľudskými právami a slobodami, ktoré sú upravené v Ústave Slovenskej republiky, ako je v Listine základných práv a slobôd, ktoré majú vyššiu právnu silu než súdom prvej inštancie citované rozhodnutie českého súdu. Za podstatné považuje uviesť, že so žalobcom majú zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, k čomu došlo hlavne z dôvodu, že žalobcovo podnikanie ohrozovalo nadobudnutý majetok manželov. Žalovaná 1/ zdôraznila, že žalobca, tak ako to uvádza sám v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je v súčasnosti trestne stíhaný za obzvlášť závažnú ekonomickú trestnú činnosť, u ktorého väzba naďalej trvá, len bola nahradená inými zabezpečovacími prostriedkami. Žalovaná 1/ poznamenala, že podala na svojho manžela aj trestné stíhanie v súvislosti s podozrením zo spáchania trestného činu, nakoľko zistila, že osobné motorové vozidlá, ktorých vlastníčkou a držiteľkou je ona, boli prepisované bez jej vedomia na žalobcu. Žalobca je aj toho času trestne stíhaný za závažné ekonomické trestné činnosti (podvody).

2.1. Ako ďalšiu zásadnú skutočnosť v odvolaní žalovaná 1/ uviedla, že dňa 11. 3. 2021 podala návrh na rozvod manželstva, pretože manželstvo so žalobcom je dlhodobo nefunkčné a ich vzťah udržiavali už aj pred jeho vzatím do väzby výlučne kvôli ich maloletému synovi. Taktiež žalovaná 1/ uviedla, že žalobca ju niekoľkokrát žiadal, aby mu vydala jeho strelné zbrane, ktoré sa nachádzajú v jej dome. Vzhľadom na uvedené odvolateľka tvrdí, že sa žalobcu, ako svojho manžela, bojí, nakoľko jeho konanie vo vzťahu k nej bolo už aj v minulosti skratové, kedy bola z jeho strany aj niekoľkokrát fyzicky inzultovaná. Túto skutočnosť môžu potvrdiť jej rodinní príslušníci, pričom záchrannú zdravotnú službu a políciu nikdy nevolala z dôvodu, že sa hanbila a najmä, že sa obávala jeho reakcií, ako aj toho, že zoberie ich maloletého syna, čím by ju ešte viac psychicky týral. Práve z dôvodu, že sa snažila ochrániť seba, svoj majetok a hlavne maloletého syna, je nemysliteľná situácia, aby bola povinná vytvoriť pre žalobcu ubytovanie. Ich vzťah je dlhodobo rozvrátený, pri ktorom neexistuje v zmysle Zákona o rodine žiadna možnosť nápravy tak, aby ich manželstvo plnil svoje funkcie. Prvoinštančný súd ju, ako aj jej blízkych, takýmto rozhodnutím, ktoré už je vykonateľné, vystavil nebezpečenstvu ohrozeniu na živote a zdraví. Nevyrovnanú osobnosť žalobcu má dokazovať aj skutočnosť, že sa podľa tvrdenia žalovanej 1/ vo väzbe mal pokúsiť o samovraždu. Opakovane zdôraznila, že sa žalobcu bojí, má obavu o život a zdravie svoje, aj jej partnera, pretože v minulosti bol jej manžel, teda žalobca, voči nej niekoľkokrát násilnícky a fyzicky ju napadol. Slovné vyjadrenia žalobcu voči jej osobe aj v uplynulých dňoch hodnotila žalovaná 1/ ako vyhrážanie sa, opakovane uvádzal, že ju zabije a ublíži jej. Na základe uvedeného aj podala trestné oznámenie na príslušnom oddelení policajného zboru práve z obavy pred konaním žalobcu z ohrozenia svojho života a zdravia. Prvoinštančný súd ju vydaním neodkladného opatrenia v podstate dostal do situácie, že v najbližších dňoch bude musieť opustiť jej vlastný dom, teda nehnuteľnosť, ktorej je výlučným vlastníkom a nájsť si náhradné bývanie, len aby ochránila svoj život a zdravie pred žalobcom. Je nemysliteľné, aby ju súd zaviazal na spolužitie s jej manželom, s ktorým je aktuálne v rozvodovom konaní a opomínal tak ústavou garantované právo na ochranu života a zdravia.

2.2. Odvolateľka taktiež poznamenala, že okresný súd dostatočne neodôvodnil, v čom vidí naliehavosť nariadenia takéhoto neodkladného opatrenia, jediný dôvod, ktorý prvoinštančný súd uviedol, je záväzok medzi manželom a manželkou žiť v jednej domácnosti. Takéto odôvodnenie považuje odvolateľka

za nepostačujúce pri tak závažnom zásahu do jej základných práv a slobôd. V závere odvolania odvolateľka uviedla, že jej nie je zrejmé, na základe čoho súd vo výroku uznesenia bližšie špecifikoval, že má v rodinnom dome miestnosť na prízemí s oknami smerujúcimi na juh. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca uvedené bližšie nešpecifikoval a je tak otázka, odkiaľ mal prvoinštančný súd vôbec vedomosť o tom, že v predmetnej nehnuteľnosti sa nachádza obytná miestnosť umiestnená na prízemí domu s oknami na juh, keď k umožneniu užívania predmetnej nehnuteľnosti zaviazal žalovanú 1/. Zároveň žalovaná 1/ zdôraznila, že nie je vlastníčkou nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorej ju okresný súd zaviazal výrokom I. napadnuté uznesenia a ktorá sa týka špecifikovanej nehnuteľnosti zapísaných na LV č. XXXX ako parc. C-KN č. XXX/X orná pôda o výmere 642 m², parc. C-KN č. XXX/XX ostatná plocha o výmere 105 m² a parc. C-KN č. XXX/XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 126 m². Aj uvedené potom robí predmetné uznesenie súdu prvej inštancie nezrozumiteľným a nepreskúmateľným. V závere odvolania žalovaná 1/ poznamenala, že pozemok, na ktorom stojí rodinný dom, si zakúpila od svojich rodinných príslušníkov, ďalej uviedla, že žalobcom predloženú listinu „Dodatok k Dohode o vyporiadaní BSM“ nepodpisovala a nemá žiadnu vedomosť o podpísaní akéhokoľvek dodatku. Na základe uvedeného odvolateľka navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 1/ uviedol, že má za to, že úprava a zrušenie bezpodielového vlastníctva manželov nemá žiadny vplyv na bežné súžitie manželov v jednej domácnosti, tak ako je to ustanovené v § 18 zák. č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine. Skutočnosť, že ako manželia užívali počnúc dňom uzavretia manželstva, a to 15.06.2005, spoločnú domácnosť a predovšetkým sa spoločne starali o ich maloleté dieťa K. X., nar. XX.XX.XXXX a vytvárali mu zdravé rodinné prostredie, a to aj tým, že v roku 2009 spoločne začali užívať nehnuteľnosť „rodinný dom“, spoločnú domácnosť, kde boli vytvorené všetky podmienky na riadne užívanie, riadnu starostlivosť o dieťa, taktiež rešpektovanie dôstojnosti manželov a dodržiavanie zásad a ustanovení zákona o rodine, ako aj iných morálnych zásad, preukazuje bežný, normálny život a spolužitie manželov, rodiny v spoločnej domácnosti. Uznesenie o neodkladnom opatrení bráni ohrozeniu práv žalobcu, a to z dôvodu, že žalovaná, ako manželka žalobcu, mu odo dňa 29.03.2021 neumožnila užívať domácnosť, bráni vstupu do spoločnej domácnosti, bráni výkonu jeho práv, tieto sú teda ohrozené a súd vydaným uznesením o neodkladnom opatrení uložil žalovanej povinnosť, aby tieto práva žalobcu boli z jej strany dodržiavané a umožnené; no predovšetkým, aby žalobca sa mohol riadne starať o svojho maloletého syna, ktorý podľa jeho vlastného písomného vyjadrenia v konaní o rozvod manželstva deklaroval svoju vôľu byť zverený do osobnej starostlivosti otca. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa sa s jeho vôľou stotožnil.

3.1. Žalobca má za to, že uznesenie o neodkladnom opatrení nie je žiadnym spôsobom v rozpore so základnými ľudskými právami a slobodami, ktoré upravuje Ústava Slovenskej republiky a Listina základných práv a slobôd. Žalovaná 1/ vo svojom odvolaní uvádza tvrdenia, ktoré sa nezakladajú na pravde, uvádza skutočnosti, ktoré sú lživé, ktoré sú vážnym zásahom do ochrany osobnosti žalobcu. Žalobca tvrdí, že žalovaná 1/ úmyselne vo svojom odvolaní uviedla nepravdivé údaje, skutočnosti a tvrdenia za účelom poškodiť ho a spôsobiť mu tak vážnu ujmu. Žalobca má naďalej za to, že vo svojom návrhu dostatočne označil dôkazy, tvrdenia a skutočnosti na to, aby súd vydal uznesenie o neodkladnom opatrení a tieto naďalej pretrvávajú, nakoľko žalovaná odo dňa účinnosti uznesenia (vykonateľné 08.06.2021) bráni žalobcovi v užívaní nehnuteľnosti a domácnosti, pričom marenie výkonu rozhodnutia zo strany žalovanej 1/ trvá aj naďalej. Opakovane zdôrazňuje, že žalovaná 1/ vo svojom odvolaní uvádza nepravdivé skutočnosti, s cieľom poškodiť meno žalobcu, krivo ho obviníť zo skutkov, ktoré sa nikdy nestali. Odvolanie žalovanej 1/ nemá žiadnu právne ani skutkovo relevantnú váhu pravdy a skutkového opodstatnenia odvolania vo veci samej. Žalobca vo veci protiprávneho konania žalovanej 1/ a na ochranu svojej osobnosti podal na príslušnom útvare policajného zboru oznámenie o podozrení zo spáchania trestnej činnosti žalovanou 1/. Žalobcovi nie je zrejmé, prečo žalovaná 1/ uvádza nepravdivé údaje o tom, že súd nemal vedomosť o tom, že v rodinnom dome sa má nachádzať miestnosť na prízemí s oknami smerujúcimi na juh, nakoľko dňa 13.05.2021 okresný súd Uznesením č.k. 16C/25/2021 - 23 vyzval žalobcu na úpravu petitu v návrhu na neodkladné opatrenie a žalobca riadne doplnil svoj návrh, kde označil, teda presne špecifikoval miestnosť v dome na prízemí s oknami smerujúcimi na juh tak, aby žiadnym spôsobom neobmedzil práva žalovanej. Žalobca taktiež popiera aj tvrdenia žalovanej 1/, že sa jej mal údajne vyhrážať. Taktiež vo veci podozrenia z neoprávneného užívania cudzej vecí, žalobca uviedol, že vo výsluchu svedka - žalovanej, po zákonom poučení v máji 2021 žalovaná 1/ uviedla, že „nevie identifikovať“, za ktoré z vecí uhradil vlastné prostriedky Y. X. (žalobca), okrem

motorových vozidiel“, teda je presvedčená, že tieto sú vo výlučnom vlastníctve žalobcu a dňa 21.06.2021 po doručení uznesenia o neodkladnom opatrení podala oznámenie na OR PZ Banská Bystrica, keď údajne zistila, že motorové vozidlá, ktorých vlastníčkou a držiteľkou bola, boli prepísané bez jej vedomia. Teda už v máji deklarovala, že má vedomosť o vlastníctve žalobcu k motorovým vozidlám a dňa 21.06.2021 zmenila svoje presvedčenie. Žalobca taktiež vyvrátil tvrdenie žalovanej, že pozemok, na ktorom stojí rodinný dom, si zakúpila od rodinných príslušníkov, ktorých žalovaná 1/ vyplatila v období, kedy už bolo BSM žalovanej a žalobcu zrušené. Podľa zavkladovanej kúpnej zmluvy zo dňa 09.11.2007 (katastrálne konanie V 6031/2007), predmetný pozemok bol odpredaný kupujúcim - Y. X. (žalobcovi) a Q. X. (žalovanej) spoločne, nakoľko v tom čase nebolo BSM zrušené a tento manželia nadobúdali kúpnu zmluvou do bezpodielového vlastníctva manželov. Až na základe Dohody o vysporiadaní BSM zo dňa 27.06.2008 bol podiel žalobcu dobrovoľne a bezodplatne prevedený do vlastníctva žalovanej. Za predmetný pozemok uhradil kúpnu cenu žalobca. Aj v tomto žalovaná poskytuje súdu klamlivé, nepravdivé skutočnosti.

Viacrát opakujúce sa tvrdenie žalovanej, že manželský vzťah je trvalo rozvrátený a so žalobcom má dlhotrvajúci rozpadnutý vzťah, v ktorom žalovaná dlhodobo trpela, je taktiež podľa žalobcu nepravdivé. Tvrdenie žalovanej, že jej odvolanie má právnu oporu v judikatúre Slovenskej republiky, a to v uznesení NS SR sp. zn.: 5 MCdo 10/20121 zo dňa 15.10.2012, je nesprávne, nakoľko v predmetnom uznesení je jasne preukázaný skutok násilnej činnosti „manžela“, teda až po preukázaní skutku násilnej povahy uznesením súdu bolo priznané právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násilníkom ohrozované. Žalobca nie je a nikdy nebol násilníkom, jeho konanie voči žalovanej 1/ je výlučne zákonné, žalobca koná v ochrane seba, svojej osobnosti, svojho majetku, no predovšetkým koná na ochranu svojej rodiny. Na základe uvedených skutočností navrhuje, aby odvolací súd zamietol odvolanie žalovanej 1/ a napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil.

4. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k jej odvolaniu poukázala na objektívnu nemožnosť vykonateľnosti odvolaním napadnutého uznesenia, ktorým jej prvoinštančný súd uložil povinnosť umožniť žalobcovi užívanie nehnuteľnosti tak, ako to je špecifikované vo výroku I. napadnutého uznesenia. Uznesenie súdu považuje za zmatečné, nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, nakoľko ju súd prvej inštancie ním zaviazal, aby umožnila žalobcovi vstup na pozemky zapísané na LV č. XXXX, ktorých však nie je vlastníčkou. Ďalej ako zásadnú skutočnosť uviedla, že vykonateľnosti napadnutého uznesenia objektívne bráni aj vydané rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 7C/48/2021 zo dňa 23. 7. 2021, ktorým bolo vydané neodkladné opatrenie, ktorým súd uložil žalobcovi zákaz priblíženia sa k jej osobe na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov do právoplatného skončenia konania vo veci samej, s výnimkou účasti na úkonoch trestného konania, priestupkového konania alebo občiansko-súdneho konania, pričom predmetné uznesenie súdu prvej inštancie je vykonateľné dňom 27. 7. 2021. Z uvedených skutočností preto vyplýva objektívna nemožnosť vykonateľnosti odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, pričom opakovane žalovaná 1/ zdôraznila, že sa žalobcu bojí, má strach z jeho nekontrolovateľného správania vo vzťahu k jej osobe, ktoré v minulosti vyústilo až do fyzickej inzultácie a taktiež nemožno opomíňať aj tú skutočnosť, že žalobca je držiteľom zbrojného preukazu a niekoľkých strelných zbraní. Aj v tejto spojitosti sa preto bojí jeho skratového správania s prihliadnutím na jeho nevyrovnanú osobnosť.

5. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovanej 1/ uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie nemožno považovať za zmatečné, nakoľko ide len o chybu v písaní a súd podľa ustanovenia § 224 CSP aj bez návrhu môže opraviť chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejmé nesprávosti. Pokiaľ ide o rozhodnutie Okresného súdu v Banskej Bystrici o neodkladnom opatrení, vedeného pod sp. zn. 7C/48/2021 zo dňa 23. 7. 2021, žalobca uviedol, že žalovaná 1/ v ňom uviedla nepravdivé skutočnosti a príslušný súd uviedla do omylu. Zákaz priblíženia sa k osobe žalovanej 1/ vo vzdialenosti menšej ako 5 metrov nebráni vo vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko predmetná nehnuteľnosť má 18 metrov a časť, ktorú on má súdom určenú užívať, je vo väčšej vzdialenosti ako 5 metrov od častí, ktoré užíva žalovaná 1/. Žalobca uviedol, že žalovaná 1/ počnúc vykonateľnosťou odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie mu bráni naďalej vo vstupe a v užívaní nehnuteľnosti. Žalovaná 1/ úmyselne bráni a marí výkon rozhodnutia súdu a účelovo vykonštruovanými tvrdeniami koná tak, aby poškodila žalobcu a bránila mu v jeho právach. Taktiež tvrdenie, že sa ho žalovaná 1/ bojí, je vykonštruované tvrdenie, ktoré sa podľa žalobcu nezakladá na žiadnych relevantných skutočnostiach a v čas podania vyjadrenia žalovanej 1/ žalobca nemá v držbe žiadne zbrane a nie je držiteľ ani zbrojného preukazu. Tvrdenia žalovanej 1/ sa tak nezakladajú na pravde, nemajú žiadnu oporu v dôkazoch. K

vyjadreniu žalobca pripojil aj jeho odvolanie voči uzneseniu o neodkladnom opatrení vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/48/2021.

6. V dôsledku odvolania žalovanej Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 CSP (ďalej „odvolací súd“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 CSP uznesenie okresného súdu v odvolaní dotknutých meritórnych výrokoch I. a III. a v závislom výroku IV. podľa ustanovenia § 388 CSP v spojení s ustanovením § 328 ods. 1 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokoch I. a II. tohto uznesenia.

7. Vychádzajúc z ustanovenia § 324 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. d/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

10. Podľa ustanovenia § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

11. Podľa ustanovenia § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

12. Odvolací súd v úvode konštatuje, že predmetom odvolacieho konania (vychádzajúc z dôvodov a rozsahu odvolania - § 379 a § 380 CSP), je uznesenie súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku I., ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej 1/ špecifikované povinnosti, na tento výrok nadväzujúci výrok III. uznesenia, ktorým súd poučil žalovanú 1/ v zmysle § 337 ods. 1 a 2 CSP a závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok IV.). Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým súd vo zvyšnej časti (týkajúcej sa navrhovaného uloženia povinností aj vo vzťahu k žalovanému 2/) a umožnenia užívania hnutelných vecí návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, je právoplatné (§ 367 ods. 2 CSP), nakoľko voči nemu odvolanie žalobca nepodal. Odvolací súd tak poznamenáva, že žalovaný 2/ tak ani nie je dotknutou stranou v odvolacom konaní a odvolací súd tak ani nemal dôvod vo vzťahu k žalovanému 2/ postupovať podľa § 329 ods. 1 vety poslednej CSP.

13. Procesný inštitút neodkladného opatrenia umožňuje upraviť pomery medzi stranami sporu do doby, pokiaľ nebude rozhodnuté vo veci samej, a to za predpokladu, že takéto opatrenie súdu ešte pred samotným meritórnym rozhodnutím (alebo aj bez následného meritórneho rozhodnutia, ako je tomu aj v prejednávanej veci) sa javí ako nevyhnutné (vychádzajúc z dikcie právnej úpravy ustanovenia § 325 ods. 1 CSP - ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu), nakoľko existujú konkrétne okolnosti prípadu, ktoré relevantne odôvodňujú jeho nariadenie a poukazujú na naliehavosť a nutnosť bezodkladne upraviť pomery strán sporu. Už zo samotného terminologického a jazykového výkladu názvu tohto procesného inštitútu v zmysle procesnej úpravy vyplýva jeho charakter a zásada „neodkladnosti“ takéhoto opatrenia. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s jeho nariadením spája a skutočnosť, že zasahuje podstatným spôsobom do práv druhého subjektu a obmedzuje ich, a to bez existencie samotného meritórneho rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súdy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali relevantnosť, dôvodnosť a nevyhnutnosť takéhoto zásadu do subjektívneho práva. Jeho nariadenie bude namieste len v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy pomerov strán a potrebu okamžitého zásahu ňou, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hrozacej ujmy. Z pozitívno-právnej úpravy Civilného sporového poriadku vyplývajú základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorými sú: a/ naliehavosť vydania neodkladného opatrenia, b/ dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, c/ odôvodnenie nebezpečenstva - bezprostredne hrozacej ujmy a d/ určitosť, zrozumiteľnosť a

vykonateľnosť navrhovaného neodkladného opatrenia. Základnou podmienkou neodkladného opatrenia je teda existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Podľa zákona ide o taký stav právnych (nie iba faktických) vzťahov medzi stranami sporu, ktorý bezpodmienečne vyžaduje dočasnú a rýchlu súdnu ochranu, pričom zásah do práv dotknutej strany, musí byť primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práva a právom chránených záujmov. Existencia právneho vzťahu medzi stranami, existencia nároku, ako aj ich osvedčenia samy osebe ešte netvoria zákonný dôvod neodkladného opatrenia, vyžaduje sa ešte, aby tieto právne vzťahy alebo nároky boli ohrozené. Až takéto ich ohrozenie dovoľuje súdu pred rozhodnutím vo veci samej nariadiť príslušné neodkladné opatrenie. Ohrozenie nároku, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a oprávnený účastník ho musí vždy navyše ešte osvedčiť.

14. Odvolací súd po preskúmaní veci a zohľadňujúc skutočnosti známe súdu prvej inštancie v čase rozhodovania, ako aj ďalšie nové skutočnosti, ktoré vyvstali až v štádiu odvolacieho konania, sa nestotožňuje so záverom prijatým súdom prvej inštancie, že boli žalobcom osvedčené dôvody neodkladným opatrením upraviť pomery medzi žalobcom a žalovanou 1/ a nepovažuje za naplnené základné zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal výlučne z tvrdení uvádzaných žalobcom v jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Neodkladnosť, naliehavosť a potrebu nariadiť neodkladné opatrenie žalobca dôvodil najmä skutočnosťou, že je v manželskom zväzku so žalovanou 1/ a spoločne od roku 2009 užívajú spolu s maloletým synom K. X. spoločnú domácnosť - rodinný dom, ktorý podľa tvrdenia obsiahnutých v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je vo vlastníctve žalobcu a je umiestnený na parcelách pozemkov, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovanej 1/. Žalobca ďalej dôvodil, že dňa 9. 7. 2020 bol uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica vzatý do väzby. Počnúc novembrom 2020 žalovaná 1/, manželka žalobcu, nasťahovala do spoločnej domácnosti tretiu osobu, žalovaného 2/, ako svojho nového priateľa. Odo dňa 29. 3. 2021, kedy bol žalobca uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica prepustený z väzby, mu žalovaná 1/ bránila v užívaní spoločnej domácnosti a bydliska žalobcu.

16. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie prakticky zdôvodnil výlučne tým, že medzi žalobcom a žalovanou 1/ existuje rodinno-právny vzťah, sú manželia a s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26Cdo 1544/2005 zo dňa 7. júna 2006 a s poukazom na § 18 a § 19 Zákona o rodine tak vyplýva manželom povinnosť okrem iného spoločne žiť, na základe čoho má manžel právo bývať so svojou manželkou v spoločnej domácnosti a užívať nehnuteľnosť aj ako nevlastník. Podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia žalobca podľa názoru súdu prvej inštancie dostatočným spôsobom osvedčil svoj naliehavý právny záujem, ktorý vyplýva z manželského zväzku - žiť v jednej domácnosti s manželkou (žalovanou 1/) a spoločným synom, v záujme zachovania manželského zväzku a povinností vyplývajúcich z tohto zväzku, ako aj spoločnej výchovy syna. Odvolací súd sa s takýmto odôvodnením rozhodnutia súdu nestotožňuje. Predovšetkým je nutné zdôrazniť, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žiadnym spôsobom neosvedčil tvrdenú skutočnosť, že nehnuteľnosť - má ísť o rozostavanú stavbu aktuálne bez kolaudácie, evidovanú na v liste vlastníctva č. XXXX katastrálne územie: Kremnička, okres Banská Bystrica, obec Banská Bystrica, je v jeho vlastníctve, alebo že má tu umožnené akékoľvek užívacie právo. Odvolací súd mal z výpisu z listu vlastníctva číslo XXXX preukázané, že tak predmetná rozostavaná stavba, ako aj parcely zapísané na tomto liste vlastníctva sú vo výlučnom vlastníctve žalovanej 1/. Žalobca nepreukázal akýkoľvek iný vzťah (okrem doposiaľ stále existujúceho rodinno-právneho vzťahu) a právo užívať nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej 1/, nepreukázal teda, že je vlastníkom, nájomcom, eventuálne stavebníkom predmetnej rozostavanej stavby. Len zo samotnej skutočnosti, že je aktuálne ešte stále manželom žalovanej 1/, nemožno vyvodiť jeho právo užívať túto nehnuteľnosť, pokiaľ výlučná vlastníčka nehnuteľnosti s takouto alternatívou a zo zásadných dôvodov nesúhlasí. Zásadný nesúhlas žalovanej 1/ vyplýva najmä zo skutočnosti, že z osoby žalobcu má strach, cíti sa byť ním ohrozovaná, žalobca sa mal podľa jej tvrdenia viackrát voči nej dopustiť aj násilného konania, bola ním v minulosti aj niekoľkokrát fyzicky inzultovaná, navyše sa obáva skratového a nepredvídateľného správania sa žalobcu v dôsledku toho, že je vlastníkom a držiteľom viacerých strelných zbraní, ktoré sa nachádzajú v jej dome. Žalobca sa jej mal podľa tvrdenia žalovanej 1/ vyhrážať a je u nej obava z naplnenia hrozieb žalobcu, že ublíži jej, alebo jej blízkym osobám. Okrem toho poukázala na skutočnosť uvádzanú aj žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a to, že aktuálne je žalobca trestne stíhaný za závažný trestný čin.

17. Zásadnou skutočnosťou, majúcou vplyv aj na rozhodnutie súdu, je konštatovanie žalovanej 1/, že jej manželstvo so žalobcom je dlhodobou nefunkčnou, rozvrátenou a žalovaná 1/ už aktuálne podala návrh na rozvod manželstva dňa 11. marca 2021. Konanie o rozvod je vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 37P/28/2021, pričom odvolací súd mal telefonickým dožiadanim k predmetnému konaniu preverené, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu manželstvo žalobcu a žalovanej 1/ ešte rozvedené nie je. Avšak napriek tomu je zjavné, že vzťahy medzi žalobcom a žalovanou 1/ nevytvárajú predpoklad pre možné spolužitie v spoločnej domácnosti manželov, ktorí sú aktuálne v rozvodovom konaní, pričom žalovaná 1/ má záujem žiť s novým priateľom a prezentovala zásadný nesúhlas, aby žalobca žil spolu s nimi v spoločnej domácnosti a je zjavné, že nemá absolútny záujem a neexistuje perspektíva obnovy manželského spolužitia so žalobcom.

18. Okrem tejto skutočnosti zásadná je aj ďalšia významná skutočnosť, ktorá bola preukázaná žalovanou 1/ v štádiu odvolacieho konania. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7C/48/2021-15 zo dňa 23. júla 2021 bolo nariadené na návrh žalovanej 1/ neodkladné opatrenie, ktorým súd žalobcovi (v predmetnom konaní v procesnom postavení žalovaného) zakázal priblížiť sa k žalovanej 1/ na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov do právoplatného skončenia konania vo veci samej, s výnimkou účasti na úkonoch trestného konania, priestupkového konania alebo občianskeho súdneho konania, na ktoré bude predvolaný alebo predvedený a v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť na týchto úkonoch. Súčasne okresný súd v predmetnom uznesení, ktorým nariadil neodkladné opatrenie zákazu priblíženia sa, uložil žalovanej 1/ (v danom konaní v procesnom postavení ako žalobkyňa) povinnosť podať v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia žalobu proti žalovanému o zákaz priblíženia sa. Odvolací súd mal dožiadanim na Okresnom súde Banská Bystrica preverené, že dňa 24. augusta 2021 bola takáto žaloba o zákaz priblíženia sa podaná (vedená pod sp. zn. 17C/57/2021), v dôsledku čoho je tak zrejmé, že predmetné uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia so zákazom priblíženia sa žalobcu k žalovanej 1/ stále trvá, je vykonateľné a nezaniklo v dôsledku nesplnenia povinnosti vyplývajúcej z výroku II. predmetného uznesenia (§ 336 ods. 3 CSP). Aj keď je možné stotožniť sa s vyjadrením žalobcu, ktorý uvádza, že len v dôsledku tohto uznesenia nemožno mať bez ďalšieho za to, že automaticky nastala objektívna nevykonateľnosť odvolaním napadnutého uznesenia v danej veci tak, ako to tvrdí žalovaná 1/, pretože nehnuteľnosť, ktorej sa nariadené neodkladné opatrenie týka, má 18 m a časť, ktorú má v zmysle výroku I. oprávnenie žalobca užívať, je vo väčšej vzdialenosti ako 5 metrov od časti, ktorú užíva žalovaná 1/, avšak nariadenie uvedeného neodkladného opatrenia jednoznačne vypovedá o aktuálnych vzťahoch medzi žalobcom a žalovanou 1/ a vyvracia tak argumentáciu súdu prvej inštancie, že právo žalobcu užívať nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalovanej 1/ vyplýva z existujúceho rodinnoprávneho vzťahu za účelom zachovania manželského zväzku a povinností vyplývajúcich z tohto zväzku tak, ako to uvádza súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca nie je vlastníkom, nemá ani užívacie právo, nepreukázal ani že by bol eventuálne stavebníkom rozostavanej stavby, prípadne že by mal akékoľvek iné právo k predmetnej nehnuteľnosti, na základe čoho by mu vyplývalo právo užívať túto nehnuteľnosť aj proti vôli výlučnej vlastníčky danej nehnuteľnosti. Nemožno tak mať za to, že zamietnutím jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia by mu boli upierané jeho vlastnícke práva, užívacie práva, eventuálne akékoľvek iné práva vo vzťahu k dotknutým nehnuteľnostiam.

19. Odvolací súd ďalej ako dôvod navyše konštatuje zásadnú skutočnosť, ktorú mal preukázanú z aktuálnej evidencie v registri obyvateľov Slovenskej republiky, z lustrácie ktorej je preukázané, že v dotknutých nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve žalovanej 1/ žalobca nemal ani v minulosti, a aktuálne ani v súčasnosti nemá trvalý pobyt. Trvalý pobyt od 18. júla 1990 až doposiaľ má žalobca evidovaný na adrese F. XXXX/XX, XXX XX R. R. a v evidencii registra obyvateľov má evidovaný aktuálny prechodný pobyt (od 30. 09. 2016 do 29.09.2021) v obci A. č. XXX, časť obce A., okres A.. Pokiaľ má žalobca aktuálne trvalý pobyt, ako aj prechodný pobyt evidovaný na odlišnej adrese ako je nehnuteľnosť, užívania ktorej sa proti vôli jej výlučnej vlastníčky domáha, nie je potom aj z tohto titulu preukázaný naliehavý právny záujem, ani dôvodnosť uložiť neodkladným opatrením povinnosť žalovanej 1/ za všetkých daných okolností strpieť užívanie časti nehnuteľnosti, ktorá je v jej výlučnom vlastníctve proti svojej vôli. Zamietnutím navrhovaného neodkladného opatrenia tak nie sú ani dotknuté práva žalobcu na prístup k svojmu obydlíu.

20. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd mal za to, že žalobca neosvedčil dôvodnosť a naliehavosť navrhovaného nariadenia neodkladného opatrenia a ani dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana tak, ako sa ho domáhal vo vzťahu k žalovanej

1/ (a pôvodne v návrhu aj voči žalovanému 2/) a ako uložil súd prvej inštancie výrokom I. odvolaním napadnuté uznesenia. Ako ďalší zásadný dôvod svedčiaci pre nutnosť zrušenia predmetného uznesenia však odvolací súd konštatuje, že je dôvodný argument žalovanej 1/, že súd prvej inštancie zjavne uložil povinnosť žalovanej 1/ aj vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ku ktorým nemá žiadny právny vzťah, a to k pozemkom zapísaným na LV číslo XXXX ako parc. C-KN č. XXX/X orná pôda o výmere 642 m², parc. C-KN č. XXX/XX ostatná plocha o výmere 105 m² a parc. C-KN č. XXX/XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 126 m². Odvolaciemu súdu ani nie je zrejmé, z akého dôvodu súd prvej inštancie vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX uložil žalovanej 1/ akúkoľvek povinnosť, nakoľko celkom zjavne sa prejednávanej veci nedotýkajú, ani jeden z účastníkov daného konania o nariadenie neodkladného opatrenie nemá právny vzťah k predmetným nehnuteľnostiam a čo je v sporovom a prísne návrhovom konaní podstatné, žalobca predmetné nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX vo svojich procesných podaniach ani neuvádza a nenavrhuje vo vzťahu k ním uloženie akejkoľvek povinnosti žalovaným 1/ či 2/.

21. Okrem toho odvolací súd pre úplnosť konštatuje aj nesúlad medzi odôvodnením uznesenia súdu prvej inštancie ohľadom rozhodnutia o trovách konania a samotným výrokom IV. uznesenia, ktorým súd priznal žalobcovi voči žalovanej 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %. V bode 21. odôvodnenia súd zmätočne a v rozpore s vlastným výrokom IV. uvádza, že nakoľko žalobca mal len čiastočný úspech vo veci, súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi voči žalovanej 1/ v rozsahu 100 %. Uvedené zmätočnosti samy o sebe by mali za následok nutnosť zrušiť predmetné uznesenie súdu prvej inštancie v tejto časti.

22. Odvolací súd však na základe všetkých skutočností vyplývajúcich zo spisu dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný a žalobca nepreukázal zákonné predpoklady pre jeho nariadenie tak, ako sa ho domáhal, bolo potom nutné zmeniť v odvolaní napadnutých výrokoch uznesenie súdu prvej inštancie a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť ako nedôvodný. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP.

23. Odvolací súd pre úplnosť uvádza, že uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II, ktorým súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšnej časti zamietol, nadobudlo v tejto časti právoplatnosť, nakoľko odvolanie do tohto výroku podané nebolo. V časti, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej 1/ a žalovanému 2/ umožniť žalobcovi riadne užívanie huteľných vecí, ktoré sú v jeho vlastníctve, je tak v dôsledku nevyužitia opravného prostriedku (proti uvedenému výroku) konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti právoplatne skončené a rozhodnutie odvolacieho súdu sa výroku II. uznesenia súdu prvej inštancie nedotýka.

24. Výrok IV. o nároku na náhradu trov prvoinštanného konania odvolací súd podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 ods. 1 CSP) a vyslovil, že žalovanej, ktorej by ako procesne plne úspešnej strane v konaní inak vznikol nárok na náhradu trov prvoinštanného konania voči procesne neúspešnému žalobcovi, náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, nakoľko jej celkom zjavne žiadne trovy v prvoinštannom konaní nevznikli (súd prvej inštancie rozhodoval bez jej procesného stanoviska).

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v odvolacom konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalobca, ako procesne neúspešná strana sporu, je povinný zaplatiť žalovanej 1/, ako plne procesne úspešnej strane, náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).